

CHỨNG TỪ VỀ HÒA BÌNH

Đối với tôi, danh từ **Hòa Bình** mang ý nghĩa mới mẻ, thực tế, sống động và sâu xa. Từ Hòa Bình vừa mang chiều kích cao cả, tốt đẹp vừa không được thấu hiểu, đến nỗi con người lãng quên chiều kích sâu xa của Hòa Bình, để chỉ cảm nghiệm sơ sài ý nghĩa thật sự của nó.

Chính vì vậy mà Hòa Bình bị thay thế bằng chiến tranh, thù hận, đùng độ, tranh chấp, đối phương, gào thét, tra tấn, ám sát, đau đớn, buồn khổ, âu sầu và khiếp sợ ..

Tôi là phụ nữ Công Giáo Bỉ. Tôi cảm thấy may mắn sống trong một quốc gia không có chiến tranh. Nhưng có biết bao quốc gia khác trên địa cầu này đang sống thảm cảnh chiến tranh: nội chiến và ngoại chiến.

Tôi bắt đầu hiểu rằng chiến tranh tự nó trước hết là hiểu lầm, thấy sai, biết sai và không tiếp nhận người khác. Nói tóm, chiến tranh là sự dữ nằm ngay trong lòng mỗi người, ẩn nấp nơi từng nhà, từng gia đình, từng dân tộc, từng biên giới mỗi quốc gia.

Hiểu thế nên tôi cảm thấy ước muốn sâu xa được yêu thương, yêu thương, thông cảm và tái sinh với cuộc sống. Tôi ước muốn cảm thấy hoàn toàn tự tin và yêu sống. Tôi khám phá ra rằng khi nào con người biết yêu thương vô bờ, không phân biệt chủng tộc, màu da, không thành kiến, không phân biệt phái tính, tuổi tác, giai cấp, thì chính lúc đó, Tình Yêu làm nảy sinh Hòa Bình.

Sống tức là Yêu Thương. Yêu thương tức là xây dựng Hòa Bình .. Tình Yêu và Hòa Bình chính là Hạnh Phúc mà con người mong ước và tìm kiếm. Tôi cũng khám phá ra rằng, nếu chính nơi tôi, tôi mang niềm An Bình nội tâm sâu xa, và Tình Yêu không biên giới, thì tự nhiên niềm An Bình và Tình Yêu của tôi sẽ tức khắc thông truyền cho người khác.

Thỉnh thoảng tôi chọn một thế ngồi hết sức khiêm tốn: ngồi trên hai gót chân, hai cánh tay buông thả trên đầu gối, với lòng bàn tay ngửa ra, đầu hơi ngước lên cao và đôi mắt nhắm chặt lại. Rồi tôi nghĩ đến tất cả những người tôi quen biết, nghĩ đến những ai đang cần tình thương và niềm an bình, và tôi nói thầm:

- Tôi thương mến anh chị em, bà con, bạn bè thật nhiều và tôi cầu chúc cho mọi người an lành may mắn.

Chính lúc đó, tôi cảm thấy luồng hơi ấm xuyên qua lồng ngực và tôi gửi đến tất cả những người thân yêu, quen biết, hơi ấm tình người này.

Tiếp đến tôi để tư tưởng tâm tư đi xa hơn, vượt qua ngàn dặm, đến với những người ở tận cùng bên kia trái đất, những người mà tôi không bao giờ biết mặt biết tên, nhưng cảm thấy thật gần gũi trong tâm tình, trong tư tưởng.

Với những người này cũng vậy, tôi gửi đến họ niềm an bình nội tâm, hơi ấm con tim và sự yên tĩnh sâu xa tôi đang tận hưởng ..

Sau khi thông truyền tất cả những điều vừa nói rồi, tôi cảm thấy như mình trở nên thật nhẹ nhàng. Tôi thầm nghĩ: Họ đã tiếp nhận món quà tôi gửi.

Nói như vậy tức là tôi muốn trình bày với quý vị:

- Hòa Bình ở ngay trong mỗi người, bởi vì Hòa Bình là hoa quả, là con cái của Tình Yêu. Và phương tiện để thông truyền, trao ban, phổ biến Hòa Bình thật giản dị. Bằng chứng tôi chỉ là phụ nữ tầm thường, ở vào tuổi 33, nhưng chính tôi khám phá ra được "niềm An Bình của con tim mình" và một phương thế nhỏ bé để phổ biến và truyền đạt niềm an bình này cho người khác!

Tôi không khám phá ý nghĩa của Hòa Bình qua sách vở, báo chí, nhưng nhờ khám phá tình yêu, tình yêu trong tôi, tình yêu nơi con người và tình yêu qua vạn vật, cây cỏ, núi non, sông biển và mọi vẻ đẹp của thiên nhiên. Tôi cảm nhận thứ tình yêu hiệp thông với mọi người và mọi vật. Từ những suy tư đó, tôi dâng lên THIÊN CHÚA lời nguyện cầu:

- Đôi tay ngửa lên trước mặt Chúa, lạy Chúa, con xin tiếp nhận. Con dâng lên Chúa đôi bàn tay này để tiếp nhận Chúa và để từ đó con có thể phân phát cho người khác. Con nhận lãnh Tình Yêu Chúa để chia sẻ. Con nhận lãnh Hòa Bình Chúa để thông truyền. Xin Chúa hãy làm cho con trở thành dụng cụ của Tình Yêu và của Hòa Bình. Amen.

("MISSI Magazine d'Information Spirituelle et de Solidarite Internationale", 2/1981, trang 69).

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt